

Tháng Ba Mắm Xưa

Vương Mộng Long

Tháng 3 năm 1975 dưới quyền tôi có Tiểu Đoàn 82/BĐQ và một nửa Tiểu Đoàn 63/BĐQ trấn giữ vùng biên giới Việt Miên, hướng tây của tỉnh Quảng- Đức.

Thời gian này Tướng Phú đã thay Tướng Toàn, và Đại Tá Tất đã trở thành Tư Lệnh Mặt Trận Kontum.

Khi biết tin địch sẽ tấn công Ban Mê Thuột, vợ con tôi, cha mẹ, anh em tôi, gia đình binh sĩ dưới quyền tôi, đã không di tản khỏi nơi này, chỉ vì chúng tôi hoàn toàn tin tưởng vào sức mạnh của những người bảo vệ thành phố.

Nửa tháng trước ngày Cộng Quân tấn công Ban Mê Thuột, tôi đã đi bằng xe, từ Kiến-Đức lên Kontum, vượt hàng trăm cây số đường bộ, để gặp mặt, và nài nỉ Đại Tá Phạm Duy Tất cho phép Tiểu Đoàn 82/BĐQ về trấn giữ thị xã đó, nhưng Đại Tá Tất đã từ chối.

Tới ngày đầu chiến trận Ban- Mê- Thuột xảy ra, trên máy truyền tin, tôi cũng hết lời cầu khẩn vị Tư Lệnh của tôi ban ơn cho chúng tôi được trở về góp sức với quân bạn, tôi lại bị từ chối.

Ban- Mê- Thuột thất thủ nhanh quá!

Quân Đoàn II cũng tan rã nhanh quá!

Năm Liên Đoàn Biệt Động Quân của Vùng 2 thì bốn Liên Đoàn bị xóa tên.

Riêng Liên Đoàn 24/BĐQ do tôi chỉ huy đã về tới Phan-Thiết an toàn.

Vương Mộng Long và vợ - Đà Lạt 10/1974

Rồi Tiểu Đoàn 82/BĐQ đã góp công không nhỏ trong trận Long- Khánh cản bước tiến của Cộng Quân đang tiến như nước vỡ bờ, để Thủ Đô có thời gian chuẩn bị di tản.

Sau trận Long- Khánh, TĐ 82/BĐQ rút về Long- Bình, sẵn sàng cho trận đánh cuối cùng.

Những ngày cuối tháng Tư năm 1975, Chuẩn Tướng Phạm Duy Tất hết bị phạt quản thúc.

Ông lên Long-Bình, chọn vị trí tạm trú quân của TĐ82/BĐQ làm nơi cho ông căng võng qua đêm. Những ngày đó, tôi lại được nghe Tư Lệnh tâm sự, như thời 1973, khi Tư Lệnh còn lao đao, khổ nhục dưới quyền Tướng Toàn. Ngày đó Tư Lệnh đã đối xử với tôi như đối với một người em, một người bạn, và một người tri kỷ, để ông tâm sự và chia sẻ những khó khăn của công vụ, và cuộc đời.

Tháng Ba 1975 vợ con tôi, gia đình thuộc cấp của tôi đã rơi vào tay giặc, mãi tới cuối tháng Tư 1975, Tư Lệnh mới nhớ tới tôi thì đã quá muộn màng.

Tháng Tư 1975, Tư Lệnh đã mất hết binh quyền rồi, đã quá trễ cho chúng ta làm được những điều cần làm cho gia đình và cho quê hương.

Trưa 25 tháng Tư năm 1975 Trung Tá Bùi Văn Sâm đã mời tôi và Chuẩn Tướng Tất ăn cơm thân mật trên một quán nổi bên bờ sông Biên- Hòa.

Bữa cơm này là bữa cơm sau cùng trong quán hàng, chúng tôi còn đeo lon đội mũ.

Hôm đó, tôi đã nói với Chuẩn Tướng Tất rằng,

“Suốt đời lính, tôi chỉ có một điều ân hận là tháng 3 vừa qua Tư Lệnh đã không cho phép tôi và Tiểu Đoàn 82/BĐQ về Ban -Mê-Thuột để cùng gia đình thân thuộc sống chết có nhau.

Ngày mai tôi sẽ vào vùng. Bắt tay nhau lần này có thể là vĩnh biệt. Nếu Tư Lệnh có đi Mỹ được thì đi đi.”

Hôm đó Tướng Tất rầu rầu,

“Các anh còn chiến đấu, thì mặt mũi nào tôi có thể ra đi? Mà qua Mỹ để làm gì? Gặp những người ngày xưa một điều kêu mình ‘Sir, Sir...’ hai điều kêu mình ‘Sir, Sir...’ Mình mắc cỡ lắm...”

Ba ngày sau, tôi đem quân vào vùng. Chỉ có một phần mười quân số của TĐ82/BĐQ còn sống sót sau lần hành quân sau cùng đó.

Từ khi ra khỏi trại tù cải tạo (1988) tôi đã cố tìm cách liên lạc lại những thuộc cấp của đơn vị cũ.

Số người tôi kiếm được, đếm chưa đầy trên mười đầu ngón tay.

Vương Mộng Long

Nguồn: <https://hung-viet.org/a21635/thang-ba-nam-xua>

Kính mời đọc thêm những bài khác của tác giả tại:

<http://www.vietnamvanhien.org/VuongMongLong.html>

www.vietnamvanhien.net

An Lạc & Tự Chủ

VIỆT NAM VĂN HIẾN

www.vietnamvanhien.info

TỦ SÁCH VĂN HIẾN ONLINE VỚI HƠN 11000 TÁC PHẨM